

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIŁONA RZYMSKIE.

Dnia Doroty P. M.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10.
miesięczne złp. 4.

MIŁONA SEWJANSKIE.

Oziś Bochtan.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 0 ^o R red w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepla podług Réaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27 ^o 6 ^o 233	- 0 ^o , 6	1 ^o 81	Pn. Wschodni słaby	Pochmurno	Deszcz
5 12	6. 073	+ 3. 2	1, 29	" "	"	"
3	5. 679	+ 1. 9	2, 16	" "	Pogoda z Chmurami	"
9	5. 313	- 0. 1	1, 80	" "	Pochmurno	"

Cześć Urzędowa

Nro 1558.

DYREKCYA POLICYI

*Wolnego Niepodległego i Ścisłe Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Czyniąc zadosyć poleceniu Senatu Rządzącego z d. 29 stycznia r. b. do N. 481 DGS. na skutek odezwy Missyi Ces. Rossyjskiej z d. 13/25 t. m. i r. nastąpnego, w której taż Missya zażądała oznajmienia, poddanym Królestwa Polskiego, dobrowolnie pobyt swój w Krakowie po za termin paszportem zakreślony, przedłużającym, o potrzebie powrotu bez żadnej dalszej odwłoki, Dyrekcyja Policyi rozporządzenie to, dla zastosowania się, do powszechniej podaje wiadomości.

Kraków 5 lutego 1836 roku.

Dyrektor Policyi

Sobolewski.

Kaniewski Sekretarz.

PISARZ TRYBUNAŁU I. INSTANCYI

*Wolnego Niepodległego i ścisłe Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż dom pod L. 443 w gminie IV. miasta Krakowa przy ulicy Sławkowskiej stojący, do Antoniny z Jaklińskich Mieroszewskiej wdowy po ś. p. Janie Kantym Mieroszewskim pozostającej, tudzież do successorów tegoż Jana Kan-

tego Mieroszewskiego O. M. K. Eleonory z Mieroszewskich Mieroszewskiej, Józefa Mieroszewskiego małżonki i Augusta Mieroszewskiego tamże zamieszkanie mających, należący, sprzedany zostanie przez publiczną licytacyą w Trybunale I. Instancyi miasta W. Krakowa odbyć się mającą, a to na żądanie Józefa Haller O. M. K. pod L. 310 w Krakowie zamieszkałego, w imieniu bezwłasnowolnego Pawła Haller w przymocie jego opiekuna, i w swem własnem działającym, to jest, na zaspokojenie summ: a) 5000 złp. monetą konwencyjną a raczej 3750 sztuk cwancigierów srebrnych z procentem $\frac{5}{100}$ i kosztami do obligu 11 lipca 1822 roku przez ś. p. Jana Kantego i Antonią z Jaklińskich małżonków Mieroszewskich na rzecz Pawła Haller solidarnie wydanego i na tymże domu vol. V. księgi int. dnia 16 kwietnia 1823 na karcie 212 N. 314 hypotecznie zapisanego: b) 5700 złp. monetą konwencyjną a raczej 4275 sztuk cwancigierów srebrnych, lub też 300 sztuk dukatów hollenderskich pojedynczych ważnych w zlocie bicia dawnego, z procentem $\frac{5}{100}$ i kosztami do obligu 24 czerwca 1823 przez tychże małżonków na rzecz Józefa Haller solidarnie wydanego i na tymże domu vol. VI. księgi int. d. 5 września 1823 na karcie 50 Nr. 78 hypotecznie zapisanego.

Cena pierwszego wywołania wyrokiem Trybunału 5 kwietnia 1835 r. ustanowiona

jest w summie 16,000 złp., która dopiero na trzecim terminie licytacji, w braku poprzednio licytantów od takowej wywołanej, do $\frac{2}{3}$ części to jest do summy 10,666 złp. 20 gr. zniżoną zostanie i od takowej zniżonej na tymże trzecim terminie wywołanie i licytacja przedsięwzięta będzie. Warunki licytacji tej wyrokiem Trybunału z dnia 8 sierpnia 1835 r. ustanowione są następujące:

- 1) Mający chęć licytowania, złoży 1600 złp. w monecie srebrnej jako vadium, które w razie niedopełnienia warunków licytacji, utraci, i nowa licytacja na jego szkodę ogłoszona będzie.
- 2) Nabywca zapłaci według przepisów prawa podatki zaległe do skarbu.
- 3) Nabywca zapłaci koszt licytacji na ręce adwokata predaż popierającego, wskutek wyroku takowe ustanawiającego i uzyska dekret dziedzictwa.
- 3) Potrącając z szacunku wypłaty warunkiem 1, 2 i 3 objęte, zapłaci nabywca resztę szacunku wskutek klasyfikacji wierzycielom, z procentem $\frac{7}{100}$ od dnia licytacji.
- 5) Gdyby w ciągu tygodnia po licytacji znalazł się pretendent ofiarujący $\frac{1}{4}$ część wyżej, obowiązany będzie też $\frac{1}{4}$ część i vadium złożyć w depozyt sądowy i obok kwitu depozytowego zgłoszenie swe uczynić.
- 6) Nabywca dotrzyma kontraktu dzierżawy z porachowaniem dla nabywey od licytacji czynszu.

Termina do licytacji takowej ustanawiają się.

- Pierwszy na d. 13 Kwietnia.)
 Drugi na dzień 13 Maja.) 1836 r.
 Trzeci na dzień 15 Czerwca.)

Na pierwszym jednak lub drugim Terminie przysądzenie stanowcze nastąpić może gdy pretendent ofiarujący cenę wywołania znajdzie się.

Wzywają się przeto wszyscy wierzyciele i inne interessowane strony aby pod rygorem wyłączenia produkcji praw swych na terminie pierwszym 13 kwietnia 1836 roku przez adwokatów złożyli.

Wzywają się wszyscy chęć licytowania mający.

Licytacją tę popiera adwokat Wincenty Szpor P. O. D. pod L. 448 w Krakowie zamieszkały.

w Krakowie d. 30 Stycznia 1836.

Jaricki.

KRAKÓW dnia 6 Lutego. Od niejakiego czasu dzienniki zagraniczne zaczęły krainę naszą mięszać do swoich publicystowskich szermierstw, już to rozgłaszając dziwy o wy-

padkach, które się tutaj wydarzyły, już to rozwijając na karb nasz politykę, która ani z naszym położeniem, ani naturą naszych instytucyj, ani nawet ze zdrowem rzeczy pojęciem się nie zgadza, niepomne, że podobne ich względem kraju jakim jest W. M. Kraków z okregiem postępowanie, jedno szkodliwy wpływ tak wewnątrz; jak w zewnętrznych jego stosunkach wyrzucić może. Chcemy tu mianowicie pomijając inne pomniejszej wagi, mówić o artykule dziennika francuzkiego *Le Temps* z dnia 22 stycznia b. r. niby wyjątkiem z listu pisanego z Krakowa będącym.

Niewchodząc czyli artykuł ten, którego sama treść i redakcyjna twierdzenie to w wątpliwość podają, w Krakowie wziął swój początek; gdybyśmy i to nawet przypuścić zmuszeni byli, tedy zawsze niezaprzeczoną będzie prawdą, że autor jego osobiste tylko widoki mając na celu, objawił domniemania których żaden z dobrze życzących krajowi obywateli nie podziela i fakta, z których większa część niema na sobie zupełnej cechy prawdziwości, a wszystkie w mylnym wystawione światło. Cokolwiek bądź, już potylekroć objawiliśmy wyznanie politycznej naszej wiary, której wdzięczność za darowane nam swobody, chęć używania ich w pokoju a wstręt od wszelkich wymierzonych na porządek towarzyski intryg i kabał, jest najpierwszym warunkiem. Nie możemy więc przypuścić, ażeby dobrze myślący mieszkaniec i obywatel Krakowa, mógł się trudnić podobną korespondencją, a tém bardziej dozwalać, aby ta ogłoszona była w dziennikach a obrażać Dwora od którego wspaniałomyślności tyle dobremu bytowi krainy naszej zależy; ażeby udzielając fałszywych wiadomości, co do istnienia i działań konferencyi, wywołując zdarzenia przepomniane, przypadkowym następstwem zbiegu okoliczności będące, dotykając ich po krótce, by snuć się w prawdziwem nie odbiły światło, na takich nieznauczających w ogólnie polityce danach, snował wywód potrzeby jakichś zmian niby dla kraju, którego stanowisko mylnie ocenił, korzystnych, a w rzeczy samej z jego tylko indywidualności, jak się z całej dążności pomysłu jego okazuje, najbliższy mieć mogących stosunek.— Są to chyba próbki wysilenia umysłu wielkiego w małym kraju polityka, w których obszerny rozbiór wchodzić niebyło naszym zamiarem; za święty jednak poczutyjenny obowiązek powtórzyć raz jeszcze, iż Obywale i mieszkańcy Krakowa umiejący pojąć całą szczytność cnót publicznych, prawdziwego szczęścia dla kraju pragnący, cierpliwością na ten postępek odpowiadają uczuciom.

Wszakże gdy tym sposobem odpieramy szkodliwe nam usiłowania mniemanego swobód naszych obrońcy, ze wzgardą i oburzeniem wspomnieć nam przychodzi o bezczelnych kłamstwach gazety Augsburskiej, które już teraz jedynie złej wierze i niegodnym na swobody i honor całego ludu Krakowskiego zamachom jej redakcji przypisać należy; oskarżamy ją w obec sądu całej Europy, ażeby zapłonęła wstydem za haniebne swoje względem nas postępkę, za oczernienie całego acz nielicznego narodu, za potwarz rzucaną przeciw starożytnemu grodowi, którego cnoty przez tyle wieków były przedmiotem uwielbień świata. Nie będziemy tu ani zbijać, ani rozierać potwornych jej wymysłów w N. 25 w obec ucywilizowanej Europy, sprosniem nakreślonych piórem, bo nawet wspomnieć o nich ze zgrozą tylko możemy, i niepodobna jest nawet przypuścić, ażeby swawola gazeciarska, aż do tego stopnia mogła wyuzdane posunąć bluźnierstwo iżby jedno morderstwo, najprawdopodobniej, przez ludzi z zagranicy przybyłych na niejakimś Pawłowskim z równą bezczelnością jak zabójstwo Hansera i t. p. których sprawców poszukiwania po tylekroć daremnemi nie tylko u nas były, popełnione, przez tak powiększające szkło oczom całej przedstawić ludzkości, żeby współnictwo i przyczyny jego tak bezwstydnym wyklamać zmysliem. — Mniemamy przeto, iż wyrzuty te tak słuszne powściągną nadal niecne postępkę tego dziennika, jak niemniej spowodują inne np. wrocławską gazetę, która może na jego doniesieniach lub flaszerwie swojego korespondenta osnowała w N. 24 wiadomości pozorów nawet prawdy niemające, do odwołania ich, zwłaszcza gdy nie wątpimy, że to w czem nas G.P.S. z prawdziwą godnością sobie właściwą potworzyła, do jej wiedzy już doszło.

Mogły się w naszym jak w każdym innym nieco większem mieście, mianowicie w ostatnich czasach, wydarzyć momentalne uliczne swawole z prywatnych np. z powodu odmówienia zapraszającego na bal składkowy bileta, lub tym podobnych niechęci; może przy tém z poduszczenia niedouczonej mędrków, co świat tyłowiecznym porządkiem na drodze cywilizacji postępujący, na swą głupią stopę zreformowacby chcieli, co za dany sobie chleb i przytulek, niegodną gotowi się odplacać niewdzięcznością, o których złośliwi i swobodom nazwym zazdrośni ludzie, w pośród nas nawet istotnego stanu rzeczy świadomych, podobne powieściom *tysiąca i jednej nocy* powymyślali baje. Zaszło jedno oskarżenie o zamiar otrucia, osnowanego na magnetycznych marzeniach cho-

rowitej osoby, w którem od razu przywidziano jakieś romantyczno-polityczne widmo, a poszukiwania sądowe i lekarskie wykryły, iż nawet podobieństwa w niem do prawdy niebyło; lecz jak wszelkie niecne a bezsilne ku szkodzie naszej niespokojnych umysłów usiłowania, wzgardą mierzyć zwykliśmy, tak równie przekonani jesteśmy, że te nikomu niemogły dać powodu do tak czarnej, jaką nas Dziennik Augsburski obłożył potwarzy, i jak żadnych ani; na chwilę niewywołały niespokojności, tak też pokoju naszego zakłócić niezdolają, a prawdziwość tego twierdzenia, następstwo lat mnogich udowodni. — Jeżeli zaś o tém wszystkim nie donieśliśmy przed tém, nim wspomniony Dziennik potwornego swojego wszechwiedztwa sromotne plody na świat wydał, powodem do tego było, iż oczekiwaliśmy na wypadki zczynionych śledztw i poszukiwań, po których uzupełnieniu z wierną rzetelnością uczynić zadość obowiązkom naszym zamierzylimy.

ROSSYA. Dnia 13 kwietnia odplynie okręt, w celu zwiedzenia wszystkich brzegów czarnego morza, Cyrkassyi, Stambulu, małej Azyi, Syryi, Egiptu i Grecyi. Okręt na to przeznaczony weźmie na pokład 12 mężczyzn i kobiet. — Flotta rosyjska na morzu śródziemnem składa się z 6 liniowych okrętów, każdy o 88 działach, z 4 fregat, każda o 56 działach i 2 brygów. GBV.

FRANCYA. Mówią powszechnie, iż Król zajmuje się teraz bardzo małżeństwem xiecia Orleanu. Przyszłą jego małżonką ma być córka Donny Maryi Karłoty, żony Infanta Franciszka de Paula a siostry Królowej Francuzów. Młoda xieźniczka ma lat 14, i ma wkrótce z matką przybyć do Paryża, a małżeństwo przyjdzie za rok do skutku. Ludwik Filip usłyszawszy, iż Król Szwedzki zamysła w zaciszu prywatnem dokonać życia, miał oświadczyć, iż bardzo żaluje, że dla bezczelności następcy tronu, nie może pójść za tym przykładem. — Nowa legija cudzoziemska, której utworzenie zostało nakazane postanowieniem królewskim, ma się organizować w Paryżu. — Donoszą z Tulonu d. 14 stycznia, iż dnia poprzedniego odplynął z tego portu bryg z depezsami do admirała Massieu de Clerval, dowódcy francuzkiej floty na wschodzie. Depesze mają się dotyczyć posłania tureckiej floty do wyspy Samos. Uzbrojenia w tym porcie trwają ciągle, wiele liniowych okrętów postawiono na stopie wojennej i sądzą powszechnie że wyprawa jest na wschód zamierzona. — Jenerał Alawa poseł hiszpański przy dworze francuzkim, już

przybył do Paryża.— Paryska gwardya narodowa znacznie się od kilku lat zmniejszyła. Ochota do służby ostygła w obywatelach i kto może uwalnia się od niej. Sztab więc gwardyi narodowej przelożył ministrowi wojny nowe prawo, stanowiące 10,000 franków kary, jeżeli się kto sam dobrowolnie nie zapisze do gwardyi. Wczasach zwyczajnych nie przynosi ona żadnego użytku w mieście mającym 30,000 żalagę, do pola jest niezdatną i byłaby raczej ciężarem nie użyteczną częścią armii, ale dla kraju jak Francya, jest ona nieocenioną w zaburzeniach i wojnie domowej. Interes przeto rządu wymaga aby ją w zupełności utrzymać i służbę tak lekko ile możności uczynić.— Donoszą z Algieru 6go stycznia, że Abdel Kader na czele licznego oddziału konnicy i piechoty przebiega pokolenia arabskie i wzywa do broni. Sądzą, że w końcu uczyni niezbędną drugą wyprawę do Maskary. Targi w Mostaganem nie są już tak licznie od Arabów odwiedzane. Przypisują to emissaryjuszom Abdel Kadera, którzy się w okolicy tego miasta znajdują. Monstanagem samo zdaje się być zagrożone od nieprzyjacielskich Arabów. Pan Jollivet deputowany napisał dzieło o systemie wyborczym we Francyi i Anglii: Kuryer francuzki ostro je zakrytykował i nie chciał przyjąć odpowiedzi p. Jollivet. Ten zapozwał wydawcę Kuryera p. Lapelouze, którego sąd pierwszej instancyi skazał na zapłacenie 100 fr i umieszczenie odpowiedzi p. Jollivet. Lecz pan Lapelouze apelował. Pan Jollivet zaszkodził tym razem bardzo swojej sprawie, broniąc sam siebie; szydził on z osobistości pan Dupin, który w pierwszym procesie przeciw niemu występował, śmiejąc się z tego, iż na grobie matki panów Dupin stoi napis: »Tu leży matka 3ch Dupin.« Z tej nieprzyzwoitości p. Jollivet umiał wybornie korzystać Odillon Barrot, obrońca pana Lapelouze. Jaktó, panie Jollivet, zawolał, ty ośmielasz się obrażać tak czcigodnego męża w najdelikatniejszych uczuciach, przypominasz mu grób jego matki, znieważasz cienie tej matki! Więc niewiesz, że ta matka, dumna z swoich dzieci, i powinna nią być, sama ten napis sobie wybrała, i że jej przyjaciele, w nieobecności synów, tę ostatnią wolą umierającej wiernie wypełnili! I piękne uczucie matki, najspanialszą nagrodę 3ch synów, obierasz za przedmiot żartu w tej chwili, gdy moralności jak najwięcej holdować należy? Czyń co ci się zdaje słusznem, ale przestań zalecać umiarkowanie i przystojność!» Pan Lapelouze został uwolniony a pan Jollivet na kosztą skazany. GPS.

HISZPANIA. Generałowie Kordova, Evans, Almodovar i Zareo del Valle mieli ułożyć plan wojny, po którym wiele oczekują. Zasada się na tem, aby zdobyć zamek Guevaria i bardzo warowną Salvatiere i z tąd rozpocząć działania wojenne. Świadomi sztuki wojennej zapewniają, że Salvatiere tem będzie dla Don Karlosa, czem było Santarem dla Don Miguela. Karliści więc umacniają obadwa wspomniane stanowiska i gromadzą tam swe siły.— Zewsząd dają się słyszeć głosy, że już nadszedł czas, aby Mendizabal objawił przybiecane środki pieniężne, gdyż wojsku od dawnego czasu żołd zalega.— Wiadomość o przejściu do Don Karlosa jednej kompanii legii angielskiej niepotwierdza się wcale, była ona zmyślona przez Karolistów.— Liczba zamordowanych w Barcelonie Karolistów wynosi 180. Do tego miasta przyplął niedawno oddział portugalskiego wojska.— Prezes Junty Nawarskiej wydał odezwę do mieszkańców, w której zawiadomia stronników Infanta Don Karlosa, że jego sprawiedliwa sprawa otrzyma wkrótce przeważną pomoc, gdyż przyjaciele i sprzymierzeńcy tego xięcia dostarczą mu w przyszłym miesiącu nie tylko wielkie zapasy pieniężne, broni i amunicyi, ale także liczne posiłki w ludziach.— Oświadczenie kapitana Hyde Parker, przez które domógł o swą pomoc do usmierzania niespokojności w Barcelonie, brzmi następnie: »Na pokładzie okrętu Rodnej 6 stycznia. Mam zaszczyt uwiadomić, iż otrzymałem rozkaz od mojego rządu, abym wszelkim sposobem wspierał Królową Hiszpanii. Zapewniam więc pana iż moja powinność nakazuje mi wykonać niezwłocznie ten rozkaz.»

Doniesienie.

W dniu 30 stycznia r. b. na balu składanym prywatnym w sali Knotza, zginęła chustka kaszemirowa czarna mierniej wielkości którą zapewne przez pomyłkę ktoś zabrać musiał. Właścicielka tej chustki uprasza osoby któreby takąw przypadkiem zabrały, by ją lub do Redakcyi Gazety Krakowskiej, lub do domu właścicielki przy ulicy Floryańskiej pod L. 504 na pierwszym piętrze odeśłać raczyły. (3r.)

Teatr Narodowy. Wczoraj po operze. Jan Kochanowski w Czarnolesiu, wywołano wszystkich. Tańce i śpiewy Krakowskie przyjęto z wielkimi oklaskami. Jutro opera: *Cerulik Sewilski* z muzyką Rossyńskiego.